

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Petíciós Bizottság

2013/2119(INI)

27.11.2013

VÉLEMÉNY

a Petíciós Bizottság részéről

a Jogi Bizottság részére

az uniós jog alkalmazásának ellenőrzéséről szóló 29. éves jelentésről (2011)
(2013/2119(INI))

A vélemény előadója: Rolandas Paksas

PA_NonLeg

JAVASLATOK

A Petíciós Bizottság felhívja a Jogi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. hangsúlyozza, hogy az Európai Parlamenthez intézett petíció benyújtásához való, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 44. cikkéből eredő jog az európai polgárság egyik alapvető pillére, amely biztosítja az eszközöket ahhoz, hogy a nyilvánosság az Európai Unió döntéshozatali folyamatában egyre nagyobb mértékben részt vegyen; mindezek fényében hangsúlyozza a Petíciós Bizottság alapvető szerepét a polgárok, a Parlament és a Bizottság közötti hatékony összeköttetés terén;
2. szándéka, hogy más parlamenti bizottságokkal együtt teljes mértékben részt vegyen az uniós jog tagállamokban történő alkalmazásának hatékony ellenőrzésében, mivel a kérdés az uniós jog hitelességét érinti;
3. rámutat arra, hogy az Európai Unió polgárai által benyújtott petíciók az uniós jog megsértésére hivatkoznak, különösen az alapjogok, a környezet, a belső piac és a tulajdonjogok terén; úgy véli, hogy a petíciók bizonyítékkul szolgálnak arra, hogy még mindig széles körű és gyakori az uniós jog nem teljes körű átültetése vagy helytelen alkalmazása;
4. tudomásul veszi a Jogi Bizottságnak az Európai Parlament Jogi Szolgálatához intézett, jogi vélemény készítésére vonatkozó kérését a EU Pilot programmal és az uniós jog alkalmazásának ellenőrzéséről szóló éves jelentéssel összefüggésben a kötelezettségszegési eljárást megelőző eljárásokkal kapcsolatos információhoz való hozzáférés tárgyában;
5. felszólítja a Bizottságot, hogy ismerje el a petíciók szerepét az uniós jogszabályok alkalmazásának nyomon követésében, és rámutat arra, hogy a Bizottsághoz intézett panaszok mellett a petíciók révén jelzik először az uniós jogszabályok helytelen végrehajtásából eredő problémákat;
6. úgy véli, hogy a Petíciós Bizottság és a hasonló feladatot ellátó nemzeti szervek közötti rendszeresebb és intézményesített eszmecsere tovább javítaná az uniós jog alkalmazásának ellenőrzését, mivel számos olyan uniós jogot érintő esetre hívják fel a nemzeti petíciós bizottságok figyelmét, amelyek esetleg soha nem kerülnek európai intézmény elé;
7. rámutat arra, hogy a Petíciós Bizottság a petíciók tárgyalása révén hozzájárul ahhoz, hogy felhívja a figyelmet az uniós jog nem megfelelő alkalmazására; ösztönöz arra, hogy a tagállamok képviselői vegyenek részt ezeken a bizottsági megbeszéléseken;
8. megismétli korábbi arra irányuló kéréseit, hogy a Petíciós Bizottság kapjon egyértelmű tájékoztatást az olyan kötelezettségszegési eljárásokban elért szakaszokról, amelyekre lezáratlan petíciók is vonatkoznak, a Bizottság és az Európai Parlament közötti intézményközi megállapodás 44. cikkének megfelelően;

9. rámutat arra a számos petícióra, amelyek a gazdasági és társadalmi válsággal, valamint a megszorító intézkedésekkel kapcsolatosak – amelyek félő, hogy veszélyeztetik a polgárok szociális jogait – , és emlékeztet arra, hogy Európának első helyen kell kezelnie a polgárokat, és tevékenykednie kell a jólétük érdekében;
10. úgy véli, hogy az EUMSZ 258. és 260. cikke szerinti kötelezettségszegési eljárások működése tekintetében a Bizottságnak biztosítania kell a Parlamenthez benyújtott petíciók és a Bizottsághoz benyújtott panaszok egyenrangú kezelését;
11. sürgeti az Európai Bizottságot, hogy az emberi egészséget veszélyeztető környezetszennyezéssel kapcsolatos kötelezettségszegési eljárásokban gyorsabban folytassa le a vizsgálatokat;
12. megállapítja, hogy 2011-ben csökkent azon kötelezettségszegési esetek száma, amelyeket azelőtt lezártak, hogy a Bíróság elé kerültek volna (60,4%), szemben a lezárt esetek 88%-ával 2010-ben; ezért alapvető fontosságú a tagállami fellépések gondos nyomon követésének folytatása, mivel egyes petíciók olyan kérdésekkel foglalkoznak, amelyek az ügyek lezárását követően is megoldatlanok maradnak;
13. kifogásolja a tarantói ILVA üzem által okozott dioxinszennyezéssel kapcsolatban 2008-ban indult kötelezettségszegési eljárás (0760/2007. számú petíció) rendkívüli lassúságát, és várja ennek gyors lezárását a terület több ezer lakójának egészsége védelme érdekében;
14. úgy véli, hogy a jelenlegi gazdasági helyzet fényében az uniós jogszabályoknak még egyértelműbbnek kell lenniük, valamint azokat még hatékonyabban és eredményesebben kell alkalmazni, és előnyöket kell biztosítani az állampolgárok jogai és a társadalmi kohézió tekintetében, olyan módon hogy szubszidiaritás és az arányosság elvét – regionális szinten is – teljes mértékben figyelembe vegyék;
15. hangsúlyozza, hogy a polgárok, a vállalkozások és más érdekelt felek egyszerű, kiszámítható és megbízható szabályozási keretet várnak el; jelzi, hogy a túl- és alulszabályozás egyaránt zavarja a versenyképességet és lassítja a gazdasági növekedést;
16. úgy véli, hogy a tagállamoknak az uniós jogszabályok nemzeti rendszerbe való átültetése során vagy mennyiségileg pontosan kell átültetniük az irányelv rendelkezéseit, vagy magyarázatot kell adniuk arra, hogy miért vélik úgy, hogy az átültethető rendelkezéseket nagyobb mértékben kell bővíteni, mint azt az uniós jogszabályok meghatározott minimumkövetelményei előírják;
17. hangsúlyozza, hogy a valódi polgári részvételre vonatkozó magasabb mérce döntő jelentőségű az uniós jog szövegének és szellemének is megfelelő alkalmazásának biztosításában; hangsúlyozza, hogy a releváns információkhoz való teljes körű és időszerű hozzáférés, valamint a megfelelő jogorvoslati mechanizmusok léte a polgári részvétel alapvető pilléreit képezik;
18. üdvözlözi az Európai Bíróságnak az Alapjogi Charta 51. cikke értelmezésével kapcsolatos ítélezési gyakorlatát, amely az Equal Rights Trust tekintetében hangsúlyozza, hogy a tagállamok intézményeit akkor is kötelezik az uniós alapvető jogok, ha az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) által biztosított alapvető szabadságokat nemzeti

szintű intézkedésekkel kívánják korlátozni;

19. kéri az Európai Bizottságot annak kivizsgálására, hogy milyen akadályok hátráltatják az uniós polgárokat abban, hogy az európai jog alapvető kérdéseivel kapcsolatban a Bíróságtól megbízható értelmezést szerezzenek be a nemzeti bíróságok előtt folyamatban lévő ügyekben;
20. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy maximális garanciákat nyújtsanak a környezet területére vonatkozó uniós jog megfelelő végrehajtása tekintetében; úgy véli, hogy az elővigyázatosság elvét alkalmazni kell az uniós környezetvédelmi jogot esetlegesen sértő hatással járó projektek engedélyezése során, és hogy a bírósági kötelezési mechanizmusok ennek hatékony eszközei lehetnek;
21. rámutat arra, hogy a tagállamok számára az egyik legfőbb problémát a jogalkotási aktusok kidolgozási, kialakítási, tervezési vagy elfogadási szakaszaira vonatkozó formális jogi követelmények jelentik; megjegyzi, hogy az uniós jog átültetésének folyamata még jobban elhúzódhat, ha e szakaszok időtartama alatt változik a kormány összetétele; emellett problémák adódhatnak abból, ha az irányelvek rendelkezéseinek átültetéséért felelős közigazgatási intézmények szervezeti egységei között nincs koordináció vagy együttműködés; kifogásolja, hogy az uniós jognak a nemzeti jogba való hatékony átültetésével kapcsolatos késedelmek gyakran válnak a közösségi jog nem megfelelő alkalmazásának jelentős forrásává;
22. üdvözli, hogy valamennyi tagállam részt vesz az EU Pilot projektben; reméli, hogy ennek következtében tovább csökken a kötelezettségszegési eljárások száma; kéri az EU Pilot projektről a polgárok bővebb tájékoztatását;
23. kéri a panasztételi mechanizmusok (EU Pilot, Solvit stb.) hatékonyságának részletes értékelését; emlékeztet arra, hogy a tagállamok uniós jogszabályoknak való megfelelése tekintetében a jogszabályok átültetése és végrehajtása terén egyaránt végső soron a Bizottság a felelős szerv;
24. hangsúlyozza, hogy az EU Pilot kezdeti kísérleti szakasza már befejeződött, és mostanra jól bevált munkamódszer lett, amely lehetővé teszi a Bizottság, a projektben részt vevő tagállamok és a polgárok számára, hogy elérjék a szükséges eredményeket; megjegyzi, hogy az EU Pilot eszköz legfőbb problémája, hogy a panasztevők nem vesznek részt benne, és hogy az eszközön belüli dokumentumokhoz nem lehet nyilvánosan hozzáférni, ezért jogilag kötelező erejű intézkedések révén kell a panasztevők részvételére vonatkozó egyértelmű szabályokat elfogadni;
25. sürgeti az EU Pilot projekttel kapcsolatos együttműködés és a projekt hatékonyságának javítását, elsősorban az elfogadott hozzávetőleges feltételeknek való szigorúbb megfelelés, valamint a Bizottság kérdései és a tagállamok válaszai minőségének javítása érdekében;
26. felhívja az Európai Bizottságot, hogy határozottabban lépjen fel az irányelvek késedelmes átültetésével szemben; bátorítja a Bizottságot, hogy fokozottabban alkalmazza a kényszerítő bírság eszközét; hangsúlyozza annak fontosságát az irányelvek egyes tagállamokban történő késedelmes átültetése tekintetében, hogy az újabb jogszabályokat a

tagállamokban való megfelelő végrehajtással kapcsolják össze;

27. sürgeti a Bizottságot, hogy támogassa az illetékes nemzeti intézményeket az uniós szabályok megfelelő átültetésének és alkalmazásának biztosításában, az új (vagy részben módosított) jogszabályok időben történő és megfelelő végrehajtásával kapcsolatos fő kockázati tényezők meghatározásában és kiküszöbölésében, valamint tegyen javaslatot arra vonatkozóan, hogy milyen kockázatsökkentő tényezőket kell előirányozni a végrehajtásra vonatkozó tervekben; sürgeti továbbá a Bizottságot, hogy fordítson nagyobb figyelmet a nemzeti közigazgatások és a Bizottság közötti kétoldalú kommunikáció kialakítására, valamint a tagállamok és a regionális kormányzatok számára biztosított egyéb támogatási formákra;
28. felszólítja a Bizottságot, hogy felhasználóbarát adatbázison keresztül biztosítson nyilvános hozzáférést a kötelezettségszegési eljárásokkal kapcsolatos információkhoz, és ezzel nyújtson átfogó tájékoztatást a konkrét uniós jogalkotási aktusokkal vagy tagállamokkal kapcsolatos jogsértésekről, és különösen hogy pontosan tájékoztassa a Petíciós Bizottságot a petíciókkal összefüggő kötelezettségszegési eljárások állásáról;
29. összesen 399 kötelezettségszegési ügyet zártak le azért, mert a tagállam bizonyította, hogy megfelel az uniós jognak. A Bíróság 2011-ben 62 ítéletet hozott az EUMSZ 258. cikke alapján, melyből 53 esetben (85%) a Bizottság javára ítélt;
30. rámutat arra, hogy a Bizottság kötelezettségszegési eljárás indításához való joga továbbra is fontos ösztönzője az uniós jog tagállamok általi megfelelő végrehajtásának. úgy véli, hogy a Bizottságnak világos, átfogó kritériumokon és eljárásokon alapuló, a kötelezettségszegési eljárást megelőző és az azt követő eljárásra vonatkozó szabályokról szóló rendeletre irányuló javaslatot kell benyújtania, mely garantálja többek közt a panaszosokkal való kiterjedt kommunikációt; e szabályok kialakítását konzultációs eljárás révén kell véghezvinni a jogalkotási döntéshozatali eljárás előtt;
31. figyelembe veszi, hogy a lezáratlan kötelezettségszegési eljárások száma folyamatosan csökken; értékeli, hogy a tagállamok nagy erőfeszítéseket tesznek annak érdekében, hogy bírósági eljárás nélkül szüntessék meg a jogsértéseket.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	25.11.2013
A zárószavazás eredménye	+ : 14 - : 1 0 : 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Margrete Auken, Victor Boștinaru, Michael Cashman, Giles Chichester, Nikolaos Chountis, Carlos José Iturgaiz Angulo, Peter Jahr, Erminia Mazzoni, Judith A. Merkies, Roberta Metsola, Jarosław Leszek Wałęsa, Angelika Werthmann, Tatjana Ždanoka
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Jaroslav Paška, Keith Taylor, Ioannis A. Tsoukalas
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Juozas Imbrasas